

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0042

A 2015 utáni időszakra vonatkozó új nőjogi és esélyegyenlőségi stratégia

Az Európai Parlament 2016. február 3-i állásfoglalása az Európában a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2015 utáni időszakot érintő új stratégiáról (2016/2526(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel a Bizottság „A nők és férfiak esélyegyenlőségének valamennyi közösségi politikába és tevékenységbe történő beépítése” című, 1996. február 21-i közleményére (COM(1996)0067), melyben elkötelezte magát arra, hogy előmozdítsa a nők és férfiak közötti egyenlőséget minden tevékenységében és a különböző szintű szakpolitikáiban, hatékonyan megvalósítva a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének alapelvét,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2011 márciusában elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020),
- tekintettel a Bizottság „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2010–2015) erősségeinek és gyenge pontjainak értékelése” című 2010. szeptember 21-i kutatási jelentésére,
- tekintettel a Bizottság „A nők és a férfiak közötti egyenlőség iránti fokozott elkötelezettség – A nők chartája” című, 2010. március 5-i közleményére (COM(2010)0078),
- tekintettel a Bizottság „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia – 2010–2015” című, 2010. szeptember 21-i közleményére (COM(2010)0491),

- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőség az EU-ban” témában folytatott nyilvános konzultáció 2015 októberében közzétett elemzésére,
 - tekintettel arra, hogy a Bizottság 2015 augusztusában közétette „Új kezdet: a dolgozó szülők előtt álló, a munka és a családi élet összeegyeztetése terén jelentkező kihívások kezelése” című ütemtervét, egy jogalkotási és nem jogalkotási javaslatokat tartalmazó csomag formájában;
 - tekintettel az Európai Bizottság nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó tanácsadó bizottsága 2015. november 26-i ülésének eredményeire,
 - tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i munkadokumentumára (SWD(2015)0278),
 - tekintettel a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács (EPSCO) 2015. december 7-i ülésének következtetéseire, különösen annak 35. pontjára,
 - tekintettel az EU hármas elnökségének (Hollandia, Szlovákia és Málta) a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2015. december 7-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2015 utáni időszakot érintő új stratégiáról a Bizottságnak feltett kérdésre (O-000006/2016 – B8-0103/2016),
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik – a Szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert – alapértéke, melyre vonatkozóan az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy valamennyi tevékenységébe beépíti, és mivel a nemek közötti egyenlőség – stratégiai célkitűzésként – alapvető fontosságú a növekedés, foglalkoztatás és társadalmi befogadás 2020-as összeurópai célkitűzéseinek eléréséhez;
- B. mivel az egyenlő bánásmóddhoz való jog az Európai Unió alapszerződéseiben elismert és az európai társadalomban mélyen gyökerező, meghatározó alapvető jog, amely nélkülözhetetlen e társadalom további fejlődéséhez, és mivel e jognak a jogalkotásban, a gyakorlatban, az ítélkezési gyakorlatban és a mindennapi életben egyaránt érvényesülnie kell;
- C. mivel az EU történelmileg tett néhány fontos lépést a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőség megerősítésére, az utóbbi évtizedben azonban uniós szinten lassulás tapasztalható a politikai fellépések és a nemek közötti egyenlőség reformja terén; mivel a Bizottság előző, a nők és a férfiak közötti egyenlőséggel kapcsolatos 2010–2015. évi stratégiája nem volt kellően átfogó ahhoz, hogy európai és nemzetközi szinten hozzájáruljon a nemek közötti egyenlőség megvalósulásához, és

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0218.

mivel tervezett célkitűzései ténylegesen nem valósultak meg; mivel a 2015 utáni új stratégiának új lendületet kell adnia és konkrét fellépésekhez kell vezetnie a nők jogainak erősítése és a nemek közötti egyenlőség előmozdítása érdekében;

- D. mivel a Bizottság „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2010–2015) erősségeinek és gyenge pontjainak értékelése” című kutatási jelentésében a 2010 és 2015 közötti stratégia és az érdekelt felek álláspontjának értékelése hangsúlyozza, hogy tovább kell erősíteni a 2010-ben elfogadott stratégiai megközelítést;
- E. mivel a Parlament 2015. június 9-i állásfoglalásában a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira vonatkozó, a 2015 utáni időszakot érintő új, külön stratégia kidolgozását szorgalmazta; mivel a nyilvános konzultáció eredményei szerint a válaszadók 90%-a egy új stratégia mellett van;
- F. mivel az EPSCO Tanács 2015. december 7-i következtetései (35. pont) felszólítják a Bizottságot, hogy közlemény formájában fogadjon el a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira vonatkozó, a 2015 utáni időszakot érintő új stratégiát; mivel 2015. december 7-i nyilatkozatában az EU hármasközi elnöksége kötelezettséget vállalt a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2015 utáni időszakot érintő uniós stratégiáról szóló EPSCO Tanácshoz kapcsolódó tanácsi következtetések tervezetének elkészítésére;
1. emlékeztet arra, hogy a Bizottságot köti az EUSZ 2. cikke és az Alapjogi Charta a nemek közötti egyenlőség megvalósulása érdekében történő fellépésre;
 2. megjegyzi, hogy korábban a Bizottság egyértelműen támogatott egy, a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó világos, átlátható, legitim és nyilvános stratégiát, melyet a legmagasabb politikai szinten támogatott az összes uniós intézmény;
 3. sajnálatosnak tartja, hogy a 2015 novemberében közzétett 2016-os bizottsági munkaprogram konkrétan nem tesz említést a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2015 utáni időszakot érintő uniós stratégiáról; sajnálatosnak tartja, hogy 2015. december 3-án a Bizottság mindössze egy „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című bizottsági szolgálati munkadokumentumot tett közzé, ezáltal nemcsak visszaminősített belső dokumentumot terjesztett elő, hanem a fellépés időtartamát is korlátozta;
 4. üdvözli, hogy a Bizottság 2015 augusztusában közétette „Új kezdet: a dolgozó szülők előtt álló, a munka és a családi élet összeegyeztetése terén jelentkező kihívások kezelése” című ütemtervét, egy jogalkotási és nem jogalkotási javaslatokat tartalmazó csomag formájában;
 5. kéri a tagállamokat, hogy vállaljanak teljes körű felelősséget a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód és esélyegyenlőség elve nemzeti szinten történő érvényesítésének javításáért;
 6. sajnálatosnak tartja, hogy 2015. december 7-én az EPSCO Tanács nem tudott megegyezni számos, a nemek közötti egyenlőséget ösztönző kérdéssel kapcsolatos hivatalos álláspontban, többek között a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelvvel kapcsolatban, amelyre a Parlament már régóta vár;

7. üdvözli a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért” című fent említett munkadokumentumban felvázolt megközelítést, azonban sajnálatának ad hangot a konkrét referenciaértékek és a célra elkülönített költségvetés hiánya miatt, melyek nélkül a célkitűzések irányába tett előrelépések és mutatók sem nem mérhetők, sem nem elérhetők;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül döntését és fogadjon el a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira vonatkozó, a 2016 és 2020 közötti időszakot érintő olyan új stratégiát, amely a nemek közötti egyenlőség kérdéseivel foglalkozik, és igazodik a nemzetközi menetrendhez, vagyis a Peking+20 eredményiről szóló 2015-ös dokumentumhoz és „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” új keretéhez; ;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy működjön együtt a Parlamenttel és a Tanáccsal, és a nemek közötti egyenlőség, illetve a nők jogairól szóló uniós csúcstalálkozó megrendezését szorgalmazza az eddig elért eredmények meghatározása és a 2016 márciusában sorra kerülő EPSCO Tanács keretében új kötelezettségvállalások kialakítása céljából;
10. emlékeztet arra, hogy az uniós jog és szakpolitikai eszközök végrehajtása meg kell hogy feleljen a szubszidiaritás és a „hozzáadott érték“ elvének, hogy a belső piac gyakorlati és versenyképes működéséhez nem mindig van szükség egységes szabályokra, és hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a jogalkotási javaslataiból és a különböző tagállamok eltérő kulturális háttéréből és gyakorlataiból fakadó adminisztratív terheket;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.